

Motion till riksdagen

1989/90:A 100

av Gudrun Norberg och Lars Ernestam (båda fp)

med anledning av prop. 1989/90:76

Regionalpolitik för 90-talet

En väl fungerande regionalpolitik är i första hand grundad på en utvecklad marknadsekonomi. Ett fritt näringsliv med en bred diversifierad småföretagssektor är en förutsättning för att "hela Sverige skall leva". Närings- och regionalpolitiken skall utformas så att företagsamheten spontant växer och utvecklas. Statens uppgift är inte att styra näringslivet, utan istället att stimulera genom att skapa bra förutsättningar för företagen. Det är den viktigaste grunden för en bra regionalpolitik.

De extra stimulanser som vissa landsdelar behöver kan vara dels av långsiktig karaktär, dels mera temporära. De norra kommunerna i Örebro län är exempel på områden som behöver långsiktiga regionalpolitiska prioriteringar. Strukturen är likartad i de länsdelar som idag ingår i stödområde C. Därför, anser vi, är regeringens förslag att ta bort Guldsmedshyttans och Ramsbergs församlingar ur stödområdet oacceptabelt.

Om stödområdets geografiska indelning skall förändras måste detta vara väl analyserat och genomtänkt. Vi hänvisar till folkpartiets partimotion om regionalpolitiken, kapitel 5, Stödområden. Oavsett inriktning – en mycket restriktiv och snäv områdesindelning eller en mera generös hållning med vid tillämpning – måste argumenten vara klara och avgränsningen kännas konsekvent och riktig. Detta saknas i regeringens proposition. Det finns inga bärande argument för att lyfta ut två församlingar i Lindesbergs kommun ur stödområdet. Inga påvisbara förändringar till det bättre har skett i dessa kommuner mer än i området i övrigt.

Det är tvärtom så, att både företags- och befolkningsmässigt hör norra länsdelen mycket nära ihop. Bland annat utgör den arbetsmarknad som finns i Guldsmedshyttan och Ramsberg en viktig tillgång för boende i särskilt Ljusnarsberg, där utflyttningsproblemen redan är stora.

Lindesbergs kommun är också hårt drabbad av nedskärningar – särskilt LIAB – på grund av minskad produktion i Bofors. Dessutom hotas Oppboga bruk av nedläggelse. Enbart dessa båda förändringar betyder en neddragning med cirka 460 arbetstillfällen i Lindesbergs kommun på endast något år.

Näringslivs- och befolkningsstrukturen i norra Örebro län är inte stabil. Det är dock mycket positivt att framtidstron efter många år nu har stigit och småföretagsamheten börjat utvecklas. Vad annat kan förväntas efter en lång tid av högkonjunktur? Men en stor del av företagen är inte ekonomiskt

starka nog att klara en svår konjunkturedgång. Och befolkningsstrukturen är mycket bekymmersam.

Detta är läget i alla Bergslagskommunerna i Ljusnarsberg, Hällefors, Lindesberg, Nora, Karlskoga och Degerfors i Örebro län. För närvarande ingår Ljusnarsberg, Hällefors och delar av Lindesbergs kommun i stödområde C. För Karlskogas del har regeringen aviserat en tillfällig stödområdeställning. Övriga områden ligger utanför prioriterat område. Detta visar att stödområdesindelningen är ett "lapptäcke", som inte blir bättre av att ett par lappar nu klipps bort.

De förändringar i stödområdesindelningen som föreslås i propositionen kan inte betraktas som grundliga och långsiktiga. I det läget är det bättre att inte förändra alls. Ändringarna motiverar inte den oro och besvikelse som uppstår i områden som lämnas utanför. Därför bör Lindesbergs kommun (Guldsmedshyttan och Ramsberg) bli kvar i stödområde C.

I övrigt vad avser struktur, kommunikationer och näringslivsutveckling i Örebro län vill vi hänvisa till vår motion från allmänna motionstiden 1990. Beträffande arbetsmarknadssituationen i Karlskoga och utvecklingen vid AB Bofors hänvisar vi också till en av oss väckt motion från samma tid om stimulanspaket till Karlskoga.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att Lindesbergs kommun (Guldsmedshyttan och Ramsberg) skall kvarstå i stödområde C.

Stockholm den 26 mars 1990

Gudrun Norberg (fp)

Lars Ernestam (fp)

Mot. 1989/90
A100

